

PROP DE VOSALTRES

Comença la Quaresma

Benvolguts diocesans:

Les comunitats cristianes comencen el proper dimecres el temps de Quaresma. És el període en el qual ens preparem per celebrar la Pasqua del Senyor. La preparació consisteix en la realització d'alguns actes externs i, sobretot, en la conversió del nostre cor a Jesucrist. A tothom demanem recolzament perquè sapiguem viure un any més amb autenticitat i amb alegria aquest temps que ens permet apropar-nos de forma especial al misteri central de la nostra fe.

Necessitem el recolzament de tots els que ens envolten per complir aquelles normes que l'Església ens proposa i que no exigeixen un gran esforç per al seu compliment: l'oració, el dejuni i l'almoina. Són tres paraules que denoten profundes realitats de la vida cristiana. Els que acudiu a la celebració de l'Eucaristia el Dimecres de Cendra escoltareu la lectura de l'Evangeli en el qual Jesús ens convida a fer el bé, no perquè ens vegi i ens aplaudeixi la gent, a ajudar als altres sense que ho sàpiga la mà esquerra, a pregar, no com els hipòcrites, a dejunar sense desfigurar el rostre i mostrant alegria.

Necessitem la gràcia de Déu per poder complir les indicacions de Jesús des del més íntim del nostre cor, amb un profund convenciment i no com un ornament rutinari perquè se'ns demana coherència entre les nostres paraules i les nostres actuacions. I ambdues amb consonància amb la lliu-

re voluntat d'haver acceptat ser seguidors i deixebles del Mestre, qui parla i actua amb absoluta claredat, sense eufemismes i amb la pretensió amorosa d'atreure el seu ramat a tota la humanitat, he vingut a salvar el món (Jn 12,47). A tots nosaltres ens senyala el camí perquè ens convertim i perquè acceptem les seves propostes, molt properes, de cap manera risibles o infantils i amb una forta càrrega de construcció personal, posant els ulls en l'Etern, lluitant contra l'egoisme i servint amb constant caritat als germans (oració, dejuni i almoïna).

Com podeu observar per costum em refereixo als missatges que el Papa dirigeix a tots els catòlics del món per parlar d'alguna jornada especial, de determinat assumpte important o per comentar un temps litúrgic. I sempre aconsello la seva lec-

tura, molt fàcil de trobar amb els sistemes actuals de comunicació. No puc reproduir el text però sí fomentar el gust per buscar el seu contingut i gaudir amb la sensació d'estar units als germans que viuen i celebren en qualsevol part del món. Comprouem la nostra universalitat, la nostra catolicitat.

El lema d'aquest any diu així: «Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament» (Rm 8,19). Continua amb la línia que va proposar en la seva encíclica *Laudato si'* (2015) i que convida a reconèixer totes les parts de l'univers com a obra del Creador i el compromís que ha de prendre l'ésser humà per respectar, cuidar l'harmonia de la naturalesa creada i transmetre els béns a les generacions que vindran. El missatge té tres punts: 1. La redempció de la creació. 2. La força destructiva del pecat i 3. La força regeneradora del penediment i del perdó. Acaaba amb una brevíssima conclusió afirmant «que la "Quaresma" del Fill de Déu va ser un entrar en el desert de la creació per fer que tornés a ser aquell jardí de la comunió amb Déu que era abans del pecat original».

Em sembla que és un temps important per a tots. Us convido que us el prengueu seriosament, que el sapigueu viure amb honestetat i que l'expliqueu de forma adequada als infants i joves.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les diòcesis catalanes dediquen una setmana a la família

«La Família, bressol i referent de la nova humanitat» és el lema de la Setmana de la Família de les diòcesis amb seu a Catalunya, que se celebra de l'1 al 10 de març. Aquesta setmana pretén sensibilitzar la societat i fer una crida als cristians a pregar a favor de la família, perquè sigui reconeguda la seva importància i els seus valors.

El lema ens convida a considerar que, en Jesús, Déu s'ha encarnat en una família. També ens remarca que és el lloc on l'amor de Déu no es cansa de generar vida i on la humanitat renovada descobreix la joia de viure en pau i estimació.

Aquest sempre ha estat un tema important per a l'Església. Tots coneixeu documents, declara-

cions i actes promoguts per les autoritats, organismes i comunitats per tot arreu. Les nostres diòcesis amb seu a Catalunya, com fan últimament, volen recordar i actualitzar el missatge sobre la família entre nosaltres. Parla de responsabilitats, de drets i d'ajudes cap a les famílies. A més a més, són uns dies per demanar la col·laboració de tothom i també pregàries. La delegació de Família i Vida del nostre Bisbat i el bisbe Salvador fan una crida perquè la família segueixi essent un pilar primordial de l'Església. Les diòcesis catalanes han editat un llibret amb una sèrie d'oracions per a les famílies que es poden incorporar a la pregària dels fidels de la Missa de cada dia.

CERCA DE VOSOTROS

Empieza la Cuaresma

Queridos diocesanos:

Las comunidades cristianas empiezan el próximo miércoles el tiempo de Cuaresma. Es el período en el que nos preparamos para celebrar la Pascua del Señor. La preparación consiste en la realización de algunos actos externos y, sobre todo, en la conversión de nuestro corazón a Jesucristo. A todos pedimos apoyo para que sepamos vivir un año más con autenticidad y con alegría este tiempo que nos permite acercarnos de forma especial al misterio central de nuestra fe.

Necesitamos apoyo de todos los que nos rodean para cumplir aquellas normas que la Iglesia nos propone y que no exigen gran esfuerzo para su cumplimiento: la oración, el ayuno y la limosna. Son tres palabras que denotan profundas realidades de la vida cristiana. Quienes acudáis a la celebración de la Eucaristía en el Miércoles de Ceniza escucharéis la lectura del evangelio en el que Jesús nos invita a hacer el bien, no para que nos vea y aplauda la gente, a ayudar a los demás sin que lo sepa la mano izquierda, a orar, no como los hipócritas, a ayunar sin desfigurar el rostro y mostrando alegría.

Necesitamos la gracia de Dios para poder cumplir las indicaciones de Jesús desde lo más íntimo de nuestro corazón, con un profundo convencimiento y no como un adorno rutinario porque se nos pide coherencia entre nuestras palabras y nuestras actuaciones. Y ambas en consonancia con la libre voluntad de haber aceptado ser seguidores y discípulos del Maestro, quien habla y actúa con absoluta claridad, sin egotismos y con la pretensión amorosa de atraer a su rebaño a toda la humanidad, para que todos se salven" (cfr. Jn 12,47). A todos nosotros nos señala el camino para que nos convirtamos y para que aceptemos sus propuestas, muy cercanas, de ningún modo risibles o infantiles y con una fuerte carga de construcción personal, poniendo los ojos en el Eterno, luchando contra el egoísmo y sirviendo con constante caridad a los hermanos (oración, ayuno y limosna).

Como podéis observar tengo por costumbre referirme a los mensajes que el Papa dirige a todos los católicos del mundo al tratar alguna jornada especial, determinado asunto importante o comentando un tiempo litúrgico. Y siempre aconsejo su lectura, muy fácil de encontrar con los sistemas actuales de comunicación. No puedo reproducir el texto pero sí fomentar el gusto por buscar su contenido y disfrutar con la sensación de saberse unidos a los hermanos que viven y celebran en cualquier parte del mundo. Comprobamos nuestra universalidad, nuestra catolicidad.

El lema de este año dice así: «La creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios» (Rm 8,19). Continúa con la línea que propuso en su encíclica *Laudato si'* (2015) y que invita a reconocer todas las partes del universo como obra del Creador y el compromiso que debe tomar el ser humano para respetar, cuidar la armonía de la naturaleza creada y transmitir los bienes a las generaciones venideras. El mensaje tiene tres puntos: 1. La redención de la creación. 2. La fuerza destructiva del pecado y 3. La fuerza regeneradora del arrepentimiento y del perdón. Termina con una brevísima conclusión afirmando «que la "Cuaresma" del Hijo de Dios fue un entrar en el desierto de la creación para hacer que volviese a ser aquel jardín de la comunión con Dios que era antes del pecado original».

Me parece que es un tiempo importante para todos. Os invito a que os lo toméis en serio, que lo sepáis vivir con honestidad y que lo expliquéis de forma adecuada a los niños y jóvenes.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Les Blaus s'apleguen a la Catedral per celebrar la seva patrona

Desenes de nenes i joves que es diuen Blau o Maria del Blau van aplegar-se la tarda del 2 de febrer, festa de la Presentació de Jesús al Temple (la Candelera), a la Catedral de Lleida, als peus de la imatge de la seva patrona. Van ser convocades per BlausLleida.

El bisbe Salvador, acompanyat per Mn. Jesús Taragona, va presidir l'Eucaristia, precedida de la tradicional benedicció de candeles. En la seva homilia, el bisbe va felicitar les Blaus: «Enhorabona per aquest nom tan bonic i lleidatà. Que la Mare de Déu ens protegeixi a tots». Finalitzada la celebració, tingué lloc l'ofrena de llum i flors a la Mare de Déu del Blau. En la diada d'enguany, una de les més participades que es recorden, s'hi van aplegar mig centenar de famílies amb nenes o noies que es diuen Blau, la majoria de la ciutat de Lleida però també d'altres pobles, com Tèrmens, Montoliu, Vilanova de la Barca, Camarasa, Alguairó, Rocafort, Montblanc, Barcelona o Girona. La ja clàssica foto de família, a les escales del presbiteri amb la Mare de Déu del Blau, va posar punt i final a la festa que tingué com a colofó una berenar amb coca i xocolata a l'atri de la Catedral.

Preguem per la Unitat dels Cristians

El divendres 25 de febrer, a la parròquia de Sant Pau de la nostra ciutat, vam cloure la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians amb una Eucaristia. Totes les lectures i pregàries van anar dirigides al Pare de tots, demanant la unitat. La bonica reflexió del pare Nacho, els cants i la pregària del cor van fer una cerimònia alegre i reflexionada.

La Setmana Ecumènica va començar a la parròquia de Sant Joan, el divendres 18. Va seguir la celebració de l'Eucaristia on vam proclamar la Paraula i llegir les lectures i pregàries que compartim amb la resta del món, enguany escollides per l'Església d'Indonèsia. La coral de la parròquia del Carme ens va acompanyar entonant els cants de germanor. Però l'acte central, preparat per les esglésies cristianes de Lleida, cadascuna amb la seva aportació, es va celebrar a la parròquia ortodoxa romanesa «Naixement de Sant Joan Baptista» de la nostra ciutat. Les lectures de la Bíblia, junt amb els cants de lloança de cada església, van crear un clima de pregària i comunió que ens va apropar una mica més a la UNITAT a la que el Senyor ens invita. Contents de conèixer la nova seu dels ortodoxos, els agraïm el seu acolliment.

Un any més, vam complir amb el nostre deure de pregària entonant el cant final. Ens va ajudar el Petit Cor de la Catedral, format per cantors de diverses nacionalitats.

Moltes gràcies a tots i totes per la vostra col·laboració en aquesta Setmana Ecumènica. Seguirem pregant per la unitat dels cristians.

Francesca Agustí

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Heus aquí el primer pas per créixer en el camí de la fe: escoltar. Abans de parlar, escoltar» (14 de desembre).

@Pontifex: «La nostra vida difon llum quan es consumeix en el servei. El secret de la joia és viure per servir» (15 de desembre).

@Pontifex: «Déu entra a la història i ho fa amb el seu estil original: la sor-

presa. El Déu de les sorpreses ens sorprèn sempre» (22 de desembre).

@Pontifex: «L'Església creix amb la sang dels màrtirs, homes i dones que donen la vida per Jesús. En són molts a dia d'avui, tot i que no siguin notí-cia» (27 de desembre).

En clau de renovació pastoral... eixamplem l'equip!

El passat 12 de gener es van incorporar noves persones al curs de formació en clau de renovació parroquial. L'equip, que va començar el curs 2017-2018, continua avançant en la missió, visió i estudi de cada una de les nostres comunitats parroquials. L'objectiu és crear un pla estratègic per avançar en la seva transformació vers unes comunitats parroquials vives i evangelitzadores.

En la sessió del dia 19 de gener vam començar amb una estona de pregària, a la capella de l'Acadèmia Mariana. Prop de trenta-cinc persones en comunió obríem el nostre cor i pensament a la inspiració de l'Esperit Sant. Tenint present cadascuna de les nostres comunitats, les seves persones i accions pastorals,

vam demanar al Senyor l'acompanyament, la fortaleça i el coratge per respondre a la seva crida: ser deixebles de Jesús, acollir nous deixebles seus, treballar pel Regne de Déu.

Tot seguit, cada grup va iniciar la seva formació. Per als recent incorporats al grup va ser la seva primera sessió, per a la resta, la desena. En acabar cada sessió, els participants compartim el què ens suposa participar en aquesta formació, i tots coincidim que és guanyar en esperança:

«... És possible si confiem i comptem amb l'Esperit Sant. Continuem aquest segon curs amb ganes. Per tant, no defallim» (Montserrat, del grup de segon curs).

«... Sento agraïment per poder gaudir d'aquest primer curs de formació per a la renovació personal i comunitària. Per conèixer i compartir amb persones d'altres comunitats la il·lusió per treballar plegats en aquesta renovació, tan necessària en les nostres comunitats. Ho visc esperançada» (Conxita, del grup de primer curs).

Equip de formació en clau de renovació parroquial

«Amb Jesús a Betlem, quina bona notícia»

Les parròquies de la diòcesi de Lleida van celebrar la Jornada de la Infància Missionera, on els nens es converteixen en els petits protagonistes. Els nens ajuden altres nens, amb el lema: «Amb Jesús a Betlem, quina bona notícia.»

Des de la delegació de Missions ajudem els infants en la missió que Jesús ens ha encomanat. Aquest any, amb Jesús a Betlem, hem començat a acompanyar-lo en la seva infantesa, coneixent allò que feia de nen. Apropar Jesús als nens d'avui no és fàcil, però el seu missatge d'«estimar els altres com a tu mateix» els fa reflexionar. Donar, ajudar, acompanyar, somriure... són paraules que els infants entenen. A través d'ells s'apropen per conèixer el Fill de Déu.

Els pobles de Juncosa, el Soleràs, la Granadella, Bellguarda, Bovera i Sarroca de Lleida van preparar aquesta jornada conjuntament. Què és la Infància Missionera, què pot fer un nen missioner? Ho van descobrir a

través de dibuixos i treballs manuals. Els infants van participar en les celebracions de l'Eucaristia llegint les pregàries, i presentant l'esforç de tota la setmana, també donant gràcies. Per acabar, van fer entrega d'un cor a tots els feligresos, com a símbol d'estimació a Jesús. Els treballs van quedar exposats.

REFLEXIONS

La resposta al patiment

En una època en que Pau VI va definir com de «trencament entre Evangeli i cultura», és important repensar el paper de la religió en la salut. Som hereus d'una època en que s'ha considerat la religió com a enemiga de la salut o d'una forma més soterrada, que les creences religioses i la vivència de la fe no guarden relació amb el món de la salut, que pertanyen a l'esfera d'allò que és irracional, no mesurable ni controlable. Però cada cop existeix més evidències de l'enorme efecte positiu de la fe sobre la salut, no sols en els processos de millora sinó en els processos d'afrontament al patiment i a la mort.

Vivim una època en que hem esperat que la ciència i també la tècnica ens responguessin totes les qüestions, però malgrat els grans avenços, les grans preguntes fonamentals segueixen estan vigents, i entre elles la pregunta del perquè del patiment.

En moments de dolor i patiment, quan aflora com un crit desesperat el «perquè», molta gent es troba ferida pel silenci de Déu, que es pot interpretar en aquells moments com indiferència de Déu, indiferència davant el mal, el dolor i les injustícies.

El llibre de Job ofereix unes pàgines terriblement humanes, en que es planteja aquesta i altres qüestions, sobre l'absència de Déu: «Tant de bo jo sabés trobar Déu, diu Job, m'arribaria fins al seu sol, exposaria la meua causa. Coneixeria les seves respostes, em faria càrrec de la seva rèplica» (Job 23). Segueixen fulls carregats de dolor, de preguntes, de desorientació i soledat, que ens poden resultar molt properes.

A tots, però sobretot a malalts, familiars, acompanyants, ens agradaria saber els motius i les raons del patiment i el mal. Amb Déu o sense, pertanyen al Misteri de l'existència humana, però també al Misteri de l'experiència humana i de l'experiència de Déu. Això és transcendent. Com diu Job (42,5): «Jo només et coneixia d'oïda, però ara t'he vist amb els meus ulls.»

Resulten aclaridores les paraules del camil P. Arnaldo Pangrazzi quan ens diu: «Déu elegix el camí de la pobresa i de la debilitat per expressar la plenitud del seu amor.»

Montserrat Esquerda

Directora de l'Institut Borja de Bioètica i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida

AGENDA

Dimarts, 5 de març:

- A les 12 h, Missa presidida pel bisbe Salvador a la parròquia de Sant Pere per celebrar l'aniversari de la Unió Eucarística Reparadora (UNER).
- A les 18.30 h, a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta la UNER organitza una oració, exposició del Santíssim i Rosari i després una missa.

Dimarts, 6 de març. Dimecres de Cendra:

- A les 18 h, rosari i missa a la parròquia del Santíssim Salvador de Pardinyes. Organitza UNER.
- A les 19 h, Via Crucis i eucaristia a la Catedral.

Diumenge, 10 de març:

- A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral. Primer diumenge de Quaresma.
- A la tarda, Viacrucis al Sant Crist de Balaguer, organitzat per l'arxiprestat de la Seu Vella.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

6. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2C 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Bar-

celona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), verge reformadora clarissa.

7. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Ni-

ça, màrtir; beat Faust Míguez, prevere.

9. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Simplicio, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càn did o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Quins fruits donem a la nostra vida

És molt fàcil ser jutge dels altres. No ens costa gaire veure els defectes dels germans. Però Jesús posa una comparació molt clara: *¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec?* És evident que no: si cap d'ells no s'hi veu com podran evitar caure en un clot? I posa un altre exemple: *No hi ha cap deixeble més intruït que el mestre; només un cop formats els deixebles arriben a ser com el seu mestre.* No oblidem que sovint als evangelis Jesús és anomenat «Mestre». Per tant, nosaltres no som mestres de ningú. Només n'hi ha un que és un veritable mestre, el Senyor.

Per això no podem fer de mestres ni de jutges. Sobretot perquè com diu Jesús, normalment som tant o més pecadors que els nostres germans: *¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull?* Com puc intentar corregir el defecte d'un germà meu si jo el tinc i molt més accentuat que el que té el meu germà? Això vol dir que no som prou sincers, que no mirem prou com és la nostra vida, quins són els fruits que donem: *No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits.*

El mateix ens diu la primera lectura: *El fruits de l'arbre demostrin el bon conreu.* Cal esperar al final de la vida: *No facis l'elogi de ningú abans que no hagi estat examinat, és llavors que l'home serà posat a prova.* Quantes vegades ens equivoquem en fer judicis de persones perquè tard o d'hora ens adonem de com d'equivocat n'era el nostre judici.

Sant Pau ens recorda que sí podem donar fruits de vida cristiana però no nosaltres sinó Jesucrist: *Donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist.* Per això ens recomana: *Manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament, segurs que en el Senyor, el vostre treball no serà en va.* Per tant, seguim el nostre mestre Jesús; llavors girem els ulls a la nostra vida per donar bons fruits de vida cristiana, i no ens fixem en els defectes dels altres.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

► Salm responsorial (91)

R. *És bo de lloar-vos, Senyor.*

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teua victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

► Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més intruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

► Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eccl 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

► Salmo responsorial (91)

R. *Es bueno darte gracias, Señor.*

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

► Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos:

Cuando esto corruptible se vista de incorrupción, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola:

«¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "¿Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipócrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca».